

Grēku nožēla, kas vedina pievērsties evaņģēlijam

Viens no maniem mīļākajiem Mormona Grāmatas stāstiem vēsta par misionāru darbu, ko veica Mosijas dēli, dodoties sludināt lamaniešiem. Par spīti tam, ka šie uzticīgie misionāri mācīja ļaudis, kuru tradīcijas neveicināja garīgo izaugsmi, viņi palīdzēja lamaniešiem piedzīvot varenas pārmaiņas. Mēs zinām, ka Mosijas dēli „mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām” (Almas 17:3), taču viens no apbrīnojamākajiem faktiem šajā stāstā ir tas, ka „visi tie lamanieši, kas noticēja viņu sludināšanai, tika pievērsti Tam Kungam un nekad neatkrita” (Almas 23:6).

Es esmu redzējis, kā cilvēki pievienojas Baznīcai caur misionāru darbu un audzināšanu Baznīcas locekļu ģimenē, un es esmu pieredzējis, kā daži no viņiem atkrit. Šis process ir licis man prātot — kas gan lamaniešu pievēršanās procesā bija tāds, ka viņi „nekad neatkrita”?

Taisnīgas tradīcijas

Kā gan šie jaunpievērstie kļuva par tik miermīļīgiem ļaudīm un atdarināšanas vērtu piemēru? Almas grāmatā mums ir pavēstīts, ka šie lamanieši „noticēja nefījiešu paražām” (Almas 23:5). (Mūsdienās mēs varētu teikt, ka viņi tika mācīti ticēt pēdējo dieņu svēto tradīcijām.) Mēs bieži vien uzskatām, ka grēku nožēla ir process, kura gaitā mums vienkārši jāatmet tas, ko esam darījuši nepareizi, taču tikpat būtiski ir arī tas, ko mēs darām, lai aizstātu sliktos ieradumus un tradīcijas ar jaunām — labākām.

Grēku nožēlas process prasa ko vairāk, nekā tikai lūgt piedošanu par to, ko esam darījuši nepareizi. Grēku nožēla prasa aktīvu rīcību no mūsu puses. Kad klausītāji apņemas tikt kristīti, viņi ir sajutuši Svēto Garu un vēlas nožēlot savus grēkus. Tomēr dažkārt viņiem neizdodas turpināt būt taisnīgiem, jo tie nav nolikuši „savus nemiera ieročus” (Almas 23:7) — lai kādi tie būtu.

Kad lamaniešu jaunpievērstie atskārta, ka viņu tradīcijas ir netaisnīgas, viņi saprata, ka viņiem ir jāmainās. Viņi nolēma savākt savus nemiera ieročus un „[aprakt] tos dziļi zemē” (Almas 24:17).

Citiem vārdiem, viņi atbrīvojās no kārdinājuma avota un tā ietekmes. Kā ir ar mums? Vai arī mēs esam atbrīvojušies no tā, kas mūs varētu pamudināt padoties kārdinājumiem un grēkam, kas tik viegli mūs apstāj (skat. 2. Nefija 4:18)? Vai mēs atturamies no tādu ļaunību sabiedrības un uzturēšanās vietām, kas var mūs pavadināt neievērot Gudrības vārdu? Vai mēs esam iespējojuši interneta filtrus un novietojusi savu datoru vietā, kur to var redzēt pārējie mājnieki? Vai mēs esam „aprakuši” ieradumus, kas liedz mums baudīt Svētā Gara sadraudzību?

Papildus iepriekšminētajam, lamanieši sāka ieviest savā dzīvē taisnīgus paradumus. Un tā bija viņu panākumu ķīla — viņi piepildīja savā dzīvē radušos vakuumu ar jaunām tradīcijām, kas tuvina Dievam.

Mainīsim savu dzīvi!

Mums ir mērķis — kļūt kā jaunpievērstajiem lamaniešiem, lai arī mums

*Prezidents
Džeimss B. Martino,
1. padomnieks
Austrumeiropas
reģiona prezidijā*

būtu varena vēlme saņemt piedošanu un pārstāt cīnīties pret Dievu (skat. Almas 23:7).

„Tas bija viss, ko mēs varējām darīt . . ., lai nožēlotu visus savus grēkus . . . un [pārlicinātu] Dievu attīrīt mūsu sirdis”, viņi teica, „jo tas bija viss, ko mēs varējām darīt, lai pienācīgi nožēlotu grēkus Dieva priekšā, lai Viņš attīrītu mūsu traipus.” (Almas 24:11.)

Lamaniešu sirdis tika izmainītas, un tas vedināja tos rīkoties. Grēku nožēla vedināja ieviest jaunas tradīcijas, kas varētu stiprināt tos, sastopoties ar kārdinājumiem. Šīs jaunās tradīcijas aizstāja iepriekšējās, ļaujot tiem būt stipriem, pat par spīti nerimstošajiem pārbaudījumiem.

Pastāv pieci paradumi, kas var mainīt gan tikko pievērsto, gan ilggadējo Baznīcas locekļu dzīvi. Tās ir Dieva pavēles, kas palīdzēs mums palikt uzticīgiem, sastopoties ar pārbaudījumiem un kārdinājumiem. Šie paradumi, ja vien mēs tos ieviesīsim, ļaus Svētajam Garam turpināt darboties mūsos, stiprinot mūs un mūsu liecību:

1. Noturēsim personīgās un ģimenes Svēto Rakstu studijas!
2. Lūgsim gan personīgi, gan kopā ar ģimeni!
3. Noturēsim ģimenes mājvakarus!
4. Godīgi maksāsim desmito tiesu!
5. Kalposim līdzilvēkiem, veicot aicinājumus Baznīcā!

Ja mēs ieviesīsim šīs taisnīgo ļaunību tradīcijas, mēs pārvarēsim savas vajības, stiprināsim savu ticību un neatkritīsim.

Turēšanās pie dzelzs margas un Dieva piesaukšana visā, ko darām, ir svarīga grēku nožēlas procesa sastāvdaļa. Tāpat kā jaunu paradumu atmešana, aizstājot tos ar taisnīgām tradīcijām.

Neatkarīgi no tā, vai mēs esam tikko kā kristījušies vai arī dzimuši Baznīcas locekļu ģimenē, mēs smeļamies savu garīgo spēku pastāvīgā un taisnīgā rīcībā, kas tuvina mūs Dievam.

Grēku nožēla galā ir pārmaiņu process, kura gaitā mēs darām to, ko vēlas mūsu Debesu Tēvs, un kļūstam tādi, kā vēlas Viņš, lai spētu atgriezties Viņa klātbūtnē. ■

AUSTRUMEIROPAS REĢIONA ZIŅAS

Vēstule visiem vietējiem Baznīcas locekļiem

Plakāts ar
garīgajiem mērķiem

„Sekojet Man!”

Mūsu Debesu Tēvs ir apsolījis mums lielas svētības, ja mēs nāksim pie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, un sekosim pravišu un apustuļu padomam. Mēs aicinām Eiropas Austrumu reģiona Baznīcas locekļus padomāt par turpmāk minētajiem mērķiem. Mēs ticam, ka tie, kuri visā pilnībā pieņems tos un centīsies tos sasniegt, saņems lielāku mieru, gaismu un prieku savā dzīvē.

„NĀCIET PIE KRISTUS UN TOPIET PILNVEIDOTI VIŅĀ”

ES KATRU DIENU:

- lūgšu Debesu Tēvu, izsakot pateicību un ticoties pēc vadības;
- tiekšos pēc gaismas un zināšanām, studējot Svētos Rakstus;
- atcerēšos Glābēja dzīvi un derības, ko esmu noslēdzis;
- veltīšu laiku ģimenes lūgšanām un Svēto Rakstu studijām;
- centīšos dzīvot tā, lai būtu svētā tempļa svētību cienīgs.

KATRU NEDĒĻU MĒS AR ĢIMENI:

- noturēsim ģimenes mājvakarus;
- sagatavosimies sabata dienai un ievērosim to.

„UZMEKLĒJIET JĒRUS, GANIET AVIS”

VISU NĀKAMO GADU ES:

- aicināšu citus uz Baznīcas sanāksmēm un pasākumiem;
- dalīšos Mormona Grāmatā ar draugiem un paziņām;
- mīloši pievērsīšos tiem, kuri vairs nav aktīvi Baznīcā.

„VIENAS SIRDS UN VIENA PRĀTA”

ES PATS PERSONĪGI:

- izrādīšu mīlestību pret savu sievu vai vīru un centīšos būt vienots ar savu ģimeni;
- atturēšos no kritizēšanas, strīdiem, baumošanas vai jauna runāšanas;
- palīdzēšu visiem, kuri apmeklē Baznīcu, justies pieņemtiem, mīlētiem un novērtētiem.

Pakājo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Rīgas Centra draudze. © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības aizsargātas.

Dārgie brāļi un māsas!

Mēs sūtām vissiltākos sveicienus katram no Jums. Mēs mīlam Jūs un cienām Jūs par Jūsu uzticību Dievam un Kristum.

Jūs laicam esat pazīstami ar tālāk dotajiem „Sekojet Man!” mērķiem. Kā Jūsu brāļi evaņģēlijā — mēs vēlamies uzsvērt, ka šie mērķi ir pilnībā garīgi un personiski. Mēs aicinām Jūs tos apdomāt un, kad jūtaties gatavi, pieņemt. Ja Jūs sajūtat, ka nevarat tos visus ievērot, tad izvēlieties tos, kas visvairāk palīdzēs Jums un Jūsu ģimenei. Par to ievērošanu Jūs atbildat vienīgi Dievam. Par šiem mērķiem nebūs jāiesniedz atskaite, un vadītājiem nevajadzētu jautāt Baznīcas locekļiem par šo mērķu ievērošanu. To viens vienīgais nolūks ir palīdzēt mums tuvināties Dievam un Kristum.

Pagājušā gada oktobrī mēs noturējām padomes sapulci ar Baznīcas vadītājiem no Krievijas, Ukrainas un Armēnijas — gan ar brāļiem, gan māsām. Četrus stundus garumā mēs apspriedām, kā pacilāt svētos minētajos un citās reģiona tautās. Tā bija vēsturiska sanāksme, tā kā mēs sajūtām Svētā Gara klātbūtni lielā pārpilnībā. Gara ietekmē mēs guvām sapratni par to, kā Tas Kungs vēlas, lai mēs svētītu Baznīcas locekļus. Šo pūliņu rezultātā tika izveidoti mērķi — „Sekojet Man!”

Lai Dievs, Tas Kungs, ir ar katru no Jums vienmēr un mūžīgi.

Austrumeiropas reģiona prezidijs ■

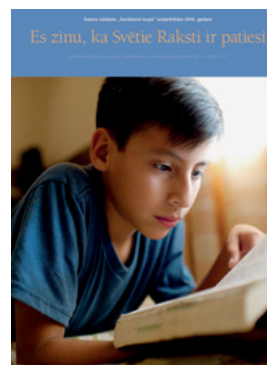

Māsa S. Portere (pa vidu), māsa
J. Klebingata (pa labi), māsa P. Kačere

sanāksmes priekšnesumu šajā draudzē. Visi astoņi Sākumskolas bērni tajā piedalījās. Viņi dziedāja dziesmas ar lielu prieku. Ikvienš no viņiem dalījās savā liecībā vai personīgajā pieredzē. Daudziem no mums acīs saskrēja asaras. Liecinot sanāksmes noslēgumā par bērnu šķīstumu un mācībām, ko viņi sniedza, draudzes prezidentu pārņēma emocijas.

Sākumskolas nodarbība „Sanāksim kopā” un klases nodarbības

„Sanāksim kopā” nodarbībās Sākumskolas vadītājas palīdz bērniem apgūt evaņģēliju, izmantojot stundas no izklāsta „Sanāksim kopā”. Te tiek atvēlēts laiks arī bērnu uzstāšanās un kāda draudzes prezidija locekļa vēstījumam, kurā dalās reizi mēnesī. Baznīca ir sagatavojusi video prezentāciju ar nosaukumu „Sanāksim kopā” nodarbība Sākumskolā”, kurā tiek izskaidrota tās norise.

Video par nodarbību „Sanāksim kopā” ir atrodams šeit: www.jezuskristusbaznica.lv

Izklāsta
„Es zinu, ka
Svētie Raksti
ir patiesi”
attēls

Austrumeiropas reģiona Sākumskolas atbalsta programma

Māsa Sjuzana Portere, māsa Jūlija Klebingata, māsa Paulīne Kačere

Austrumeiropas reģiona prezidijs un viņu sievas nesen izstrādāja Austrumeiropas reģiona Sākumskolas atbalsta programmu ar šādu visaptverošu nolūku:

Apzinoties, ka mūsu bērni ir Baznīcas nākotne, Baznīcas vadītāji Austrumeiropas reģionā atbalstīs vecākus to svētajā pienākumā — mācīt saviem bērniem evaņģēliju un palīdzēs Sākumskolai kļūt par vietu, kur bērni tiek „Tā Kunga mācīti”.

Sākumskolas atbalsta programmas galvenie mērķi ir šādi:

- Atbalstīt Sākumskolu evaņģēlija mācīšanā, bērniem esot mīlestības un prieka pilnā vidē.
- Atbalstīt vecākus tajā, kā saviem bērniem mācīt evaņģēliju mājās.
- Vairojot pielūgsmes garu Svētā Vakarēdiena sanāksmēs, palīdzot bērniem kļūt godbijīgākiem.

1. Atbalstīt Sākumskolu evaņģēlija mācīšanā, bērniem esot mīlestības un prieka pilnā vidē.

Iztēlojieties klasi, pilnu ar bērniem un skolotājiem, kuri rod prieku, kopā

mācoties evaņģēliju! Tas var notikt ikvienā Sākumskolā — lielā vai mazā.

Sākumskola var sniegt prieku, ja bērni mācīšanās procesā piedalās, nevis tikai sēž un klausās. Redzot, runājot, kustoties, darot, kā arī dziedot, bērni spēs labāk izprast un atcerēties dziesmu un stundu vēstījumus.

Austrumeiropas reģions ir izstrādājis jaunu mācību materiālu, lai palīdzētu Sākumskolai kļūt par vietu, kur mācās un rod prieku. Jaunā rokasgrāmata „*Laiņni lūgti Sākumskolā!*” izskaidro Sākumskolas norisi un piedāvā idejas, kā palīdzēt bērniem mācīties evaņģēliju, iesaistoties aktivitātēs. Tajā tiek arī sniegtas norādes uz daudziem pieejamiem resursiem, ar kuru palīdzību mācīt bērnus Sākumskolā un mājās.

Ikgada galvenais notikums Sākumskolas bērniem ir viņu dalība īpašajā bērnu Svētā Vakarēdiena sanāksmes priekšnesumā. Gan uzstājoties, gan dziedot viņi dalās tajā, ko ir mācījušies Sākumskolā. It visur, kur šis priekšnesums tika noturēts, Tas Kungs bagātīgi svētīja ar Savu Garu.

Stāsts: Mums bija iespēja apmeklēt pašu pirmo bērnu Vakarēdiena

Brošūras
„Laipni lūgti
Sākumskolā!”
attēls

Tur var lasīt arī šādus ieteikumus: mācot stundu, izmantojiet vienkāršus priekšmetus, attēlus no *Evanģēlija mākslas darbu grāmatas* un uzdodiet jautājumus, kas veicina diskusiju. Palīdzot bērniem nolasīt priekšā Svētos Rakstus, jūs varat palīdzēt viņiem sajust mūsu Debesu Tēva garu. Piedaloties bērni mācās!

Stāsts: Visas iepriekšējās reizes Sākumskola mūsu draudzē ietvēra īsu stundiņu, uzkodas un rotaļlaiku. Parasti pirmās stundas beigās bērni jau bija kopā ar vecākiem, taču šodien Sākumskola tika novadīta abas stundas vienai dārgai, sešgadīgajai meiteņītei, vārdā Nataša. (Vārds ir mainīts.)

Skolotāja sēdēja viņai blakus un mācīja stundu no Sākumskolas rokasgrāmatas „Izvēlies pareizo”. Kāda cita skolotāja nokopēja viņai „Izvēlies pareizo” vairogu. Nataša izkrāsoja savu vairogu, izgriezta to un, iekarīnot lentē, aplika sev ap kaklu. Viņai tik ļoti patika šī stunda, ka viņa vēlējās paņemt Sākumskolas rokasgrāmatu uz mājām!

Pēc tam mums bija „Sanāksim kopā” nodarbība par tēmu „Svētie Raksti ir Dieva vārds” no 2016. g. izklāsta „Sanāksim kopā”. Tad sekoja 20 minūšu dziedāšanas laiks, kura laikā cita skolotāja mācīja Natašai pirmo pantu no dziesmas „Ja ieklausos no visas sirds”, pielietojot kustības. Gars šajā klasē bija tik spēcīgs, ka to varēja saskatīt ikviena sejā.

Dziedāšanas laiks:

Dziedāšanas laiks ir brīnišķīgs laiks, kad iesaistīt bērnus evaņģēlija

apgūšanā. Kad pagājušajā rudenī mūsu reģionu apmeklēja Rozmarija Viksoma, Sākumskolas vispārējā prezidente, viņa uzsvēra spēku, ar kādu Sākumskolas dziesmas spēj aizskart bērnu sirdis tā, ka viņi atcerēsies dziesmas un evaņģēlija vēstījumus, ko tās māca, visas dzīves garumā.

Sākumskolas mūzikas skolotājas māca bērniem dziesmas no *Bērnu dziesmu grāmatas* un *Dziesmu grāmatas pielikumā*. It īpaši aizraujoši ir tas, ka četrdesmit deviņas Sākumskolas dziesmas ir ierakstītas krievu valodā un tagad pieejamas tiešsaistē un CD. Ar laiku tās būs pieejamas arī citās reģiona valodās. CD ar Sākumskolas mūziku (bez vārdiem) var izmantot kā pavadījumu dziedāšanas laikā.

**Bērnu dziesmu grāmata latviešu valodā ir pieejama šeit:
www.jezuskristusbaznica.lv**

Stāsts: Stāvot gaitenī, es dzirdēju bērnu balsis dziedam dievkalpojuma zālē. Es paskatījos un ieraudzīju astoņus Sākumskolas bērnus, katram rokās bija koka karotes un viņi dziedāja „Dieva iecerei sekošu. . .” Pie klavierēm bija māsa misionāre, cita māsa turēja dziesmas vārdus, un viņu skolotāja sita ritmu, rādot piemēru ar savām karotēm. Es iegāju un tiku apbrīnas pārņemta. Nākamajai dziesmai skolotāja izsniedza katram bērnam

papīra šķīvīšus. Dziedot viņi māja ar šķīvīšiem, veicot dažādas kustības. Pat mazais puika ar īpašajām vajadzībām, kas tamdēļ mēdz būt trokšņains, mierīgi stāvēja blakus savai mammai un dziedāja mikrofonā. Es nespēju pārstāt smaidīt. Evaņģēlija mācīšanas spēks izmaina dzīves — soli pa solim.

2. Atbalstīt vecākus tajā, kā saviem bērniem mācīt evaņģēliju mājās.

Vecāki ir savu bērnu pirmie un paši svarīgākie skolotāji. „Un visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti; un liels būs tavu bērnu miers” (3. Nefija 22:13). Miers un laime mājās būs spēcīgāk sajūkami, ja vecāki uzcītīgi centīsies mācīt saviem bērniem gan vārdos, gan ar piemēru Jēzus Kristus evaņģēlija skaistos principus.

Mācot savus bērnus mājās, mēs mudinām vecākus izmantot Svētos Rakstus, Evaņģēlija mākslas darbu grāmatu, Bērnu dziesmu grāmatu un mūzikas CD. Kopā dziedot Sākumskolas dziesmas, gan vecāki, gan bērni sajūt Tā Kunga Garu. Iedvesmojošais „Sekojiet man” tiešsaistes video parāda, kā katrs reģiona mērķis ir saistīts ar Sākumskolas dziesmu, kura māca konkrētu principu.

**Video
„Sekojiet
man”
fotogrāfija**

**Video „Sekojiet man” latviešu valodā ir atrodams šeit:
www.jezuskristusbaznica.lv**

Stāsts: „Divu mazu bērnu māte cenšas uzsākt regulāru ģimenes mājvakaru noturēšanas tradīciju kopā ar savu ģimeni. Viņas vīram bija skeptiska attieksme attiecībā uz to, vai šāda iknedēļas aktivitāte ir vērtīga, un vairāku nedēļu garumā viņš turpināja atlikt ģimenes mājvakarus. Līdz beidzot jaunā māmiņa nolēma uzsākt mājvakaru spontāni, cerot, ka viņas vīrs pievienosies. Viņa aicināja visu ģimeni noskaitīt lūgšanu. Tad viņa paņēma Bērnu Bībeles stāstus un sāka lasīt kādu stāstu savai meitai, kamēr viņas mazais brālītis spēlējās uz grīdas. Stāsta vidū arī tēvs nolēma pievienoties. Viņš pabeidza lasīt stāstu līdz galam. Pēc tam vecāki ļāva mazajai meitenītei izvēlēties, kādu spēli viņa gribētu ar viņiem paspēlēt. Aktivitātes beigās vīrs pauda savu izbrīnu par to, ka ģimenes mājvakars nemaz nav tik sarežģīts.”

3. Vairojot pielūgsmes garu Svētā Vakarēdiena sanāksmēs, palīdzot bērniem kļūt godbijīgākiem

Bērni var kļūt godbijīgāki Svētā Vakarēdiena sanāksmē, ja viņi iemācās nodarboties ar atbilstošām aktivitātēm tās laikā. Vecāki var mācīt saviem vecākiem bērniem sēdēt godbijīgi

un klausīties Vakarēdiena sanāksmē. Mazāku bērnu vecāki var paņemt līdzi uz baznīcu ar evaņģēlija tēmām saistītos materiālus, piemēram, *Evaņģēlija mākslas darbu grāmatu*, bērnu Svētos Rakstus un krāsojamās grāmatas par evaņģēlija tēmām, lai viņu bērni varētu tos izmantot Vakarēdiena sanāksmēs.

Svarīgākais ir tas, ka par godbijību vecākiem ir jā māca saviem bērniem mājās. Ideāli apstākļi, kad mājās mācīt godbijīgu uzvedību, ir ģimenes lūgšanas, ģimenes Svēto Rakstu studiju un ģimenes mājvakaru garīgās domas laikā. Ja bērni mājās iemācās, ka pastāv situācijas, kuru laikā ir jāuzvedas godbijīgi, viņiem būs vieglāk būt godbijīgiem baznīcā. Labs veids, kā iedvest godbijību Svētā Vakarēdiena sanāksmē, ir mācīt bērniem par Vakarēdiena svēto nozīmi.

Stāsts: *Sēžot uz paaugstinājuma apgabala konferences laikā, es ievēroju kādu jaunu puisi pirmajā rindā. Viņš bija pieklājīgi ģērbies un viņa sejā staroja Kristus gaisma. Viņš sēdēja godbijīgi, ik pa laikam pāršķīrstot dziesmu*

grāmatas lappuses, kas atradās viņam klēpī. Šad un tad viņa sejā parādījās draiskulīgs skatiens, un viņš kļuva nedaudz aktīvāks. Viņa vecākā māsa, kas sēdēja viņam blakus, maigi uzlika savu roku ap viņa pleciem. Nepārprotami, tas atgādināja viņam par godbijību, ko viņam mācīja mājās.

Kad Glābējs pēc savas Augšamcelšanās apmeklēja Pārpilnības zemi, Viņš sapulcināja ap sevi bērnus, svētīja katru no viņiem un lūdza par viņiem. Viņš aicināja ļaudis „skatīties uz saviem bērniņiem”. Skatīsimies uz mūsu bērniņiem, pamanot, cik dārgs ir katrs no viņiem mūsu Debesu Tēvam un Viņa mīļotajam Dēlam! Pazemīgi vērsīsimies pie mūsu Debesu Tēva lūgšanā un lūgsim pēc Viņa iedvesmas, lai mēs varētu zināt, kā mācīt un svētīt katru bērnu. Sniedzot bērniem prieka pilnas, garīgas evaņģēlija mācīšanās pieredzes mājās un Sākumskolā, mēs palīdzam viņiem labāk sagatavoties — palikt uzticīgiem savai liecībai par Glābēju visas dzīves garumā. ■

VIETĒJO PĒDĒJO DIENU SVĒTO BALSIS

Apalā galda diskusija – Bērnu audzināšana gaismā un patiesībā

Apalā galda diskusijā piedalījās vecāki ar labu audzināšanas pieredzi, dažiem no viņiem ir bijusi vai ir iespēja kalpot Sākumskolā dažādos aicinājumos: Velga Senkāne — pirmā Sākumskolas prezidente Rīgas draudzē; Gunita Senkāne — mūzikas skolotāja Rīgas 1. draudzē; Sergejs Lepeškins; Renāte Broča-Čapa — pašreizējā Sākumskolas prezidente Rīgas 1. draudzē; Natālija Skvorcova; Lina Blūme — Sākumskolas skolotāja Rīgas 1. draudzē; Noemi Birkenfelde — Sākumskolas skolotāja Liepājas draudzē; Sintija Frolova

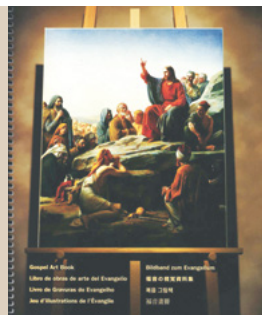
— Sākumskolas prezidente Liepājas draudzē, kādreizējā Sākumskolas apmeklētāja.

Šī raksta pilno versiju var izlasīt šeit: www.jezuskristusbaznica.lv

Vecāki ir paši svarīgākie evaņģēlija skolotāji saviem bērniem. Kā jūs mācāt un sagatavojat savus bērnus „būt pasaulē, bet nebūt no šīs pasaules”?

Velga: Vecāki bērniem ir pati lielākā autoritāte. Ja bērni aug ģimenē, kur

Evaņģēlija mākslas darbu grāmatu, krāsojamās grāmatas par evaņģēlija tēmām var iegādāties www.store.lds.org. Evaņģēlija mākslas darbu grāmatai ir iespējams piekļūt tiešsaistē www.lds.org un caur PDS Evaņģēlija bibliotēkas aplikāciju.

Evaņģēlija mākslas darbu grāmata

Sākumskolas stunda Jelgavā

viņus respektē, mīl un māca evaņģēliju, viņi piesūksies ar šiem principiem kā mazi sūkliši. Pirmdienas mājvakari, svētdienas Sākumskolas klases, ģimenes un personīgās lūgšanas, Svēto Rakstu studēšana un vecāku piemērs ir tas evaņģēlija „sāļijums”, ko bērni uzsūc. Es zinu, ja šīs visas lietas tiks īstenotas, viņi ir „apbruņoti”, lai dotos pasaulē un būtu pasaulē — mācītos visas tās labās lietas, ko tur var iemācīties, bet dzīvot ar skatu uz Debesu pasauli.

Sergejs: Pašlaik, audzinot savu dēlu evaņģēlijā, izjūtu lielu prieku. Kad atrados Somijā, kur kalpoju savā misijā, bija kāds pāris baznīcā, kuri iemācīja savam bērnam uz jautājumu: „Kas visvairāk mīl Kalle?” atbildēt: „Jēzus”. Tas izklausījās tik mīli. Kad piedzima mans bērns, necentos piesavināt sev šo privilēģiju, ka es mīlu viņu visvairāk, bet arī mācīju, ka viņu visvairāk mīl Jēzus. Kad jautāju, kas mīl Markusu, viņš rāda ar pirkstu uz Jēzus bildi, kas atrodas pie ledusskapja.

Velgas un Gvido Senkānu ģimene, 1997. gads

Ar sievu abi apzināmies, cik svarīgi jau tagad, bērna mazotnē, pavadīt ar viņu laiku, un ka šis ir tas laiks, kad viņš visvairāk apgūst dzīves pamatus. Tāpēc pirms katras ēšanas skaitām lūgšanu. Tas ir liels prieks — dzirdēt, kā bērns jau 2 gadu vecumā spēj piedalīties lūgšanā sakot: „Paldies par manu mammu, tēti, vecmāmiņu, vectētiņu, par mantīņām, par gurķīti, desiņu, tomātiņu,” un arī lūgšanas beigās pateikt āmen. Vispirms mēs iemācījām viņam lūdzot salikt rociņas un aizvērt acis.

Noemi: Tā kā mēs visi dzīvojam šajā pasaulē, mums ir jābūt gataviem stāties pretī izaicinājumiem un pārbaudījumiem. Kad mūsu bērni dzīvoja tikai mājās, man bija sajūta, ka varu viņus „pasargāt” no pasaulīgās ietekmes. Tiklīdz viņi sāka apmeklēt bērnudārzu, visas mācības, ko sniedzām saviem bērniem mājās, bija jāsāk pielietot reālajā dzīvē. Viņi kļuva atbildīgi par to, lai svētītu savu ēdienu un atteiktos no melnās tējas, ko viņiem piedāvāja bērnu dārzā.

Es atceros vienu konkrētu sarunu ar mūsu sešgadīgo dēlu. Mēs runājām par lūgšanu, kad viņš minēja, ka „viņa sirsniņa izjutīs skumjas”, ja viņš bērnu dārzā nesvētīs savu ēdienu. Tad viņš man pateica: „Es vienkārši sakrustošu savas rokas zem galda un noskaitīšu lūgšanu tā, ka neviens to neredzēs, un tad es būšu laimīgs.”

Gunita: Brīnišķīga iespēja mācīt bērniem evaņģēlija principus un to, kā dzīvot pēc evaņģēlija, paveras individuālu sarunu laikā. Es esmu atklājusi, ka nereti ir tā, ka bērni zina un jūt, kas ir un kas nav labi un pareizi, taču viņiem ir grūti izdomāt, ko tieši darīt, lai rīkotos pareizi.

Piemēram, viens no mūsu dēliem mums stāstīja, ka vairāki no viņa draugiem izmanto internetu, lai skatītos šausmu filmas. Viņš zināja, ka nevajadzētu tās skatīties, taču viņš nezināja,

kā to pateikt draugiem tā, lai ar viņiem nesastrīdētos. Pārrunājot šo jautājumu, es ieteicu viņam pateikt draugiem, ka viņam tādas filmas nepatīk, un piedāvāt tā vietā paskatīties kaut ko smieklīgu vai jocīgu, lai visiem būtu jautri. Tas viņam palīdzēja zināt, kā rīkoties nākamreiz, kad gadīsies līdzīga situācija.

Renāte: Kopā pavadītais laiks ar bērniem ir ļoti būtisks. Mēs cenšamies ģimenē daudz ko darīt kopā — braukt ar riteņiem, lēkāt pa batutu vai satīrīt sētu, kopā cept cepumus, kārtot man-

Noemi Birkenfelde kopā ar vīru Mārtiņu un bērniem pēc svētdienas sanāksmes

tas, slaucīt putekļus — šīm aktivitātēm nav vienmēr jācentrējas uz evaņģēliju, bet pavadot kopā laiku un sarunājoties, mēs bieži vien pieskaramies evaņģēlija tēmām.

Kāda ir jūsu pozitīvā pieredze evaņģēlija mācīšanai mājās vai Sākumskolā, kas padarīja stundīņas interesantākas un jēgpilnākas?

Velga: Man ir ļoti pozitīva pieredze par teātra elementu izmantošanu bērnu apmācībā evaņģēlijam. Šai aktivitātei, protams, ir jāsavatavojas, taču tas atsver visus pūliņus. Es kā Sākumskolas prezidente un skolotāja centos izmantot teatrālu uzvedumu iespējas vai tikai runāšanu lomās, cik

Gunita un Gata Senkāna ģimene

vien iespējams, sevišķi bērnu vasaras nometnēs, jo tad ir vairāk laika iestudēt uzvedumu. Nevajag nemaz „lielas lomas” — bērni ir priecīgi būt par trešo egli vai palmas zara vēdinātāju ķēniņam Nebukadnēcaram, un viņi jau jūtas iesaistīti. Man spilgti atmiņā palicis viens mājvakars, kad mēs izspēlējām ar mūsu mazajiem bērniem glābšanas ieceri, kā mēs nokļūstam no Pirmszemes dzīves uz Zemes. Istaba bija nodalīta ar palagu, un „piedzimšanas” process norisinājās, mammai un tētim sedziņā šūpojot katru bērnu piedzimšanas kārtībā. Tā bija emocionāla pieredze katram no bērniem!

Renāte: Mācot bērnus Sākumskolā un arī mājās, es cenšos vienmēr padomāt par to, kā viņus iesaistīt šajā procesā. Es piekritu tam uzskatam, ka redzētais un dzirdētais daudz ātrāk aizmirstas nekā darītais vai piedzīvotais. Un bērniem patīk līdzdarboties. Piekritu Velgas paustajam, ka iestudētās ludziņas ir brīnišķīgs veids, kā to panākt. Mēs arī nesen izspēlējām

stundiņā TV raidījumu: „Intervija ar pravieti”, kur ar skolotāju palīdzību, bērni iejutās Mozus, Lehija, Džozefa Smita un Tomasa S. Monsona un citu praviešu vietā, kā arī gatavoja jautājumus, ko vēlētos uzzināt. Tas lika bērniem vairāk apzināties, ka pravieši bija un ir īsti.

Gunita: Mani aicināja uzstāties dievkalpojumā. Es runāju par to, kā Dieva mācības atšķiras no pasaules mācībām. Zinot, ka bērni ne vienmēr klausās runātajos un viņiem ir grūti noturēt uzmanību, es piedāvāju izpildīt kādu uzdevumu. Viņiem, klausoties manu uzstāšanos, vajadzēja saklausīt, kāds cilvēks ir uzskatāms par bagātu cilvēku. Ja viņi mājās pie vakariņu galda varētu atbildēt uz šo jautājumu, tad desertā varētu ēst saldējumu. Varat trīsreiz minēt, vai viņiem tas izdevās? Protams, visi trīs bija uzmanīgi klausījušies.

Lai gan es uzstājos pirms vairākiem mēnešiem, nesen mājvakarā, runājot par bagātību un kalpošanu, viens no dēliem pateica to, ko biju teikusi dievkalpojumā: „Bagāts cilvēks ir tas, kuram ir, ko dot citiem.” Līdz ar to varu teikt, ka neliela motivācija, piemēram, kaut kas garšīgs, palīdz bērniem atcerēties to, ko mēs vēlamies viņiem iemācīt.

Sintija: Lai varētu saprast manu veiksmīgo pieredzi, man vispirms jāpastāsta par grūtībām un neveiksmēm, mēģinot disciplinēt un ieviest kārtību manas draudzes Sākumskolas

klasītē, kurā katru svētdienu ir 6–12 bērni un divas skolotājas. Katrs no bērniem ir savā vecumā un katram vajag savu pieeju. Bija ļoti grūti gan mācīt, gan

uzturēt kārtību. Mēs izveidojām „labas uzvedības atalgojuma sistēmu”, kas bija efektīva tikai sākumā. Stundu laikā paslēpām rotaļietas, lai nenovērs uzmanību, sadalījām klasi uz pusēm, bet tas nepalīdzēja. Tad nolēmu izmēģināt ko jaunu. Es pie tāfeles pieliku Glābēja attēlu un zem tā uzzīmēju termometru. Es paskaidroju bērniem, ka termometra stabiņš pārvietosies tuvāk vai tālāk no Kristus, atkarībā no tā, kā viņi uzvedīsies — labi vai slikti. Es viņiem paskaidroju, ka ar savu

Renātes Bročas-Čapas ģimene.

uzvedību viņi var parādīt savu mīlestību pret Glābēju. Mums vairs nav bijušas problēmas ar uzvedību.

Kā mūzika palīdz jums mācīt evaņģēliju?

Velga: Mūzika un vārdi mūzikā daudz dziļāk aizskar īpaši mazu bērnu dvēseli. Dziesmas vārdi, ko iemācās bērniņā, saglabājas atmiņā visu mūžu! Maziem bērniem ir grūti noturēt uzmanību visas stundas laikā. Mans atklājums, kā padarīt stundu dinamisku — ir īsas dziedāšanas pauzes vairākas reizes stundas laikā. Vēl labāk, ja dziedāšana ir kopā ar kustībām. Kā es sajutu, ka bērniem zūd uzmanība, mēs spēlējām mūsu iemīļotās rotaļas no bērnu evaņģēlija dziesmu grāmatas „Hello, friends” un „Čiv, čiv, čiv”. Kustības dziesmām

Rīgas 1. draudzes bērni dzied kristībās

var izdomāt pats skolotājs — iet aplītī, sadevušies rokās, rādīt visādas kustības, paši bērni var izdomāt kustību un aicināt citiem to atkārtot.

Gunīta: Šobrīd darbojos Sākumskolā, palīdzot mācīt bērniem dziesmas. Dziedāšana tiešām sniedz lielu prieku gan mazajiem, gan arī mums lielajiem, kas klausās. Tomēr jāsaka, ka zēniem parasti ar dziedāšanu ir grūtāk. Viņi ne vienmēr priecājas par to, ka jāatver dziesmu grāmata. Taču kopš mums ir jaunās dziesmu grāmatas, mūsu jaunākais dēls jau ir apguvis vairākas

Linās Blūmes ģimene

dziesmas un bieži grib izvēlēties, kuru dziesmu dziedāsīm mājvakarā.

Natālija: Jau sen es ievēroju, ka manus bērnus piesaista mūzika. Vakarēdiena sanāksmes laikā mans dēls (1 gads un 3 mēneši) kā apburts lūkojas uz diriģentu, viņš šūpojas līdzī, plivina rokas mūzikas ritmā un pat mēģina dungot līdzī, kā mēr pārējie dzied. Manai meitai (3 gadi un 3 mēneši) ļoti patīk garīgā dziesma „Sirdsmīļās Labajam Ganam”. Ir sanācis, ka tā mājās ir mūsu šūpuļdziesma. Mēs guļam tumšā, un meitiņa palūdz man: „Mammu, padziedi man par aitiņām.” Kad es jautāju, kāpēc viņa vēlas dzirdēt tieši šo garīgo dziesmu, viņa man paskaidroja:

„Aitiņām ir auksti, viņas ir apmaldījušās, bet Kristus viņas mīl, un Viņš tās ir atradis.” Es zinu, ka, klausoties garīgās dziesmas, mani bērni sajūt Svēto Garu.

Segejs: Es arī dziedu savam dēlam Markusam baznīcas dziesmiņas pirms gulētiešanas. Tas palīdz man un manam bērnam sajūst sirdī lielāku mieru un labāk iemigt.

Līna: Esmu viens no tiem cilvēkiem, kura talants nav mūzika. Taču pirmajā gadā, mācot bērnus, man nācās pilnveidot šo prasmī. Stundiņā mācījāmies ar bērniem par ķermeņi un to, ka mums ir jābūt par to pateicīgiem. Tā bija viena no pirmajām dziesmiņām, kuru uzdrošinājos iemācīties. Tai nebija melodijas, tādēļ es to izdomāju. Likās, ka nekas īpašs nenotika pašā stundiņā, bērni centās noturēt uzmanību, iesaistīties viņi diez ko neiesaistījās, taču ar interesi skatījās uz mani un manām kustībām, attēlojot dziesmiņu. Pat ja nevar pamanīt bērnu interesi, viņi visu mācās, vēro un pieņem sniegtās patiesības, jo viņi vēl ir tik tīri! Pēc pāris nedēļām, liekot gulēt savu toreiz gandrīz trīsgadīgo dēlu, par to pārliecinājos. Jo viņš sāka kaut ko dziedāt (ne visu dziesmiņu viņš atcerējās), taču pilnīgi pareizi vairākas reizes viņš nodziedāja pēdējo rindiņu: „Man ir brīnišķīgs ķermenis!” Ir grūti vārdos izteikt, ko man tas nozīmēja! Manī pieauga vēlme un apņemšanās mācīt bērniem dziesmiņas.

Renāte: Es arī neesmu īpaši talantīga mūzikā, taču mani nepameta sajūta, ka dziesmām ir ļoti liela nozīme evaņģēlija apgūvē. Kad sāku apmeklēt baznīcu Rīgā un tiku aicināta par Sākumskolas prezidenti, es teicu: „Māsas, mums ir jānāca bērniem garīgās dziesmas!” Un tā izvērtās vienkārši par fantastisku pieredzi man, bērniem un manai ģimenei. Atceros, ka mācot februārī bērniem dziesmu „Dieva

Sergeja Lepeškina ģimene

iecerei sekošu”, es veltīju vairākas stundas, lai iegaumētu melodiņu ar latviešu vārdiem, meklēju aktivitātes, gatavoju uzdevumus, un tā kļuva par mūsu mīļāko dziesmu. Mana meita Eva labprāt ņem līdzī Linas izveidoto dziesmu grāmatu uz dārziņu un dzied šīs dziesmas bērnu dārza bērniem.

Mēs dziedam baznīcas dziesmas braucot mašīnā, un tas nekas, ka neesam apdāvināti ar skaistām balsīm. Lai Svētais Gars mūs uzrunātu caur šīm dziesmām, mums nav nepieciešams liels talants. Mēs varam ņemt palīgā papīra šķīvīšus, koka karotes, izdomāt kustības, paši taisīt plakātus, pārrunāt dziesmu vārdus — tos grupējot vai saliekot pareizā secībā. Dziesmas ir ne vien evaņģēlija izglītojošas, bet tās nes prieku pilnīgi visiem. Dziesma patiesi ir mūsu sirds izliešana Dievam lūgšanā un Viņa slavināšana. ■

Natālijas Skvorcovas ģimene